

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 10Co/43/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8517204044
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Kohút
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2025:8517204044.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mareka Kohúta a sudcov JUDr. Jozefa Angeloviča a JUDr. Mareka Košča, v právnej veci žalobcov: 1. A. B., nar. XX.XX.XXXX, C. XXXX/X, D., 2a. E. B., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom E. XXX/XX, XXX XX F. G., ČR, 2b. H. D., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom I. XX, XXX XX I., ČR, 2c. D. J., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom K. XXX/X, XXX XX F. G., ČR, 3. L. B., nar. XX.XX.XXXX, M. XXX, XXX XX F. G., ČR, všetci žalobcovia právne zastúpení: JUDr. Marta Konkoľová, advokátka, Jarmočná 79, 064 01 Stará Ľubovňa, IČO: 41146743, JUDr. Ing. Marcela Martinkovičová, advokátka so sídlom Nám. sv. Egídia 95, 058 01 Poprad, IČO: 50672720 proti žalovaným: 1. N. O., nar. XX.XX.XXXX, K. N. XX, 2. P. O., nar. XX.XX.XXXX, K. N. XX, obaja právne zastúpení: JUDr. Jana Toporcerová, Nám. Sv. Martina 39, Lipany, IČO: 31968023, 3. Slovenská republika, zastúpená: Slovenský pozemkový fond, Búdkova 36, Bratislava, IČO: 17 335 345 a 4. A. Q., nar. XX.XX.XXXX, K. N. XX v konaní o určenie vlastníctva, o odvolaní všetkých žalobcov proti rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 6C/100/2017-702 zo dňa 19.06.2024 takto jednohlasne

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok súdu prvej inštancie.

Žalovaným v 1/ až 4/ rade proti žalobcom nepriznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Stará Ľubovňa (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) žalobu zamietol a nepriznal žalovaným vo vzťahu k žalobcom nárok na náhradu trov konania.

2. V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že pôvodní žalobcovia v 1. až 3. rade (ako žalovaný v 2. rade vystupoval N. B.) sa podanou žalobou domáhali voči žalovaným určenia, že parcela KN E č. XXXX/X o výmere 1227 m², zapísaná na liste vlastníctva (ďalej aj „LV“) č. XXXX v k.ú. K. N. (ďalej aj „sporná parcela“ alebo „sporný pozemok“) patrí každému zo žalovaných v podiele 1/16. Na základe výzvy súdu podaním zo dňa 11.10.2021 spresnili žalobu tak, že požadovaný podiel si každý zo žalobcov požaduje od každého žalovaného v rovnakom rozsahu 1/48 (teda od žalovaných v 1. a 2. rade, od žalovaného v 3. rade a tiež od žalovaného v 4. rade). Uznesením zo dňa 20.10.2021 súd uvedenú zmenu žaloby pripustil.

3. Svoju žalobu žalobcovia odôvodnili tým, že žalobcovia a žalovaný v 4. rade sú právnymi nástupcami po rodičoch, resp. prarodičoch N. B., R. K., nar. XX.XX.XXXX, ktorá zomrela dňa XX.XX.XXXX a N. B., nar. XX.XX.XXXX, ktorý zomrel dňa XX.XX.XXXX. Títo mali deti, z ktorých žijúci sú ešte žalobcovia. Žalovaný v 4. rade je synom J. Q., R. B., nar. XX.XX.XXXX, ktorá zomrela dňa XX.XX.XXXX, je teda ich vnukom. Žalobcovia zistili, že aj napriek skutočnosti, že po rodičoch zdedili spoluvlastnícky podiel vo výške 1/16 k celku k parcele mpč. XXXX, v súčasnosti nie sú vedení ako spoluvlastníci spornej parcely. Parcela mpč. XXXX, vedená v PKV č. X, bola vo výmere 615 siah, čo pri výmere jednej siahy 3,57 m² malo zodpovedať výmere 2195 m². Predmetná parcela podľa dobovej katastrálnej mapy je

vedená od skaly až po extravilán obce. Teraz je rozdelená na KN-E č. XXXX/X,XXXX J. XXXX, čo by zodpovedalo mpč. XXXX aj vo výmere. Pri zostavovaní Zjednodušeného registra pôvodného stavu vydaného v roku 1999 došlo k nesprávnej identifikácii parciel. Došlo k zámene parciel v rámci k. ú. K. N., kde sa zamenili dve parcely mpč. z dvoch pozemno-knižných vložiek, resp. parc. KN-E č. XXXX/X bola nesprávne stotožnená s mpč. XXX, pričom správne má byť stotožnená s mpč. XXXX. Poukázali pritom na to, že mpč. XXX, ktorá je evidovaná v PKV č. XXX a ktorá podľa tejto PKV ma výmeru 85 siah, čo predstavuje pri premene 3,57 m²/1 siaha 303 m². Žalobcovia popierajú vlastníctvo žalovaných vedených na LV č. XXXX v k. ú. K. N. pre všetky skutočnosti uvedené v tejto žalobe. Žalobcovia sa cítia vlastníckmi žalobou napadnutej parcely a majú naliehavý právny záujem na určení tohto vlastníctva, pretože preukázateľne patrí do spoluvlastníctva žalobcov a ich právne postavenie je v tejto situácii neisté a práva ohrozené, resp. predmetný rozsudok je spôsobilý byť podkladom na zmenu zápisu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností žiadali preto žalobe vyhovieť.

4. Na preukázanie svojich tvrdení pripojili žalobcovia k žalobe ako dôkazy dve uznesenia Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. D/424/92, Dnot 150/93 zo dňa 22.9.1993 a sp. zn. D 349/92, Dnot 130/93 zo dňa 23.8.1994, osvedčenie o dedičstve notárky N. C. sp. zn. 1D/2/2003, Dnot/5/2003 zo dňa 31.3.2003, LV v k.ú. K. N., a to č. XXXX, S. XXXX, XXX (z 20.3.1996), mapy ohľadne spornej parcely a okolitých parciel z rôznych období, PKV č. X v k.ú. K. N. a výpis z operátu od Geodeta súkromní geodeti. Zároveň žiadali súd o zabezpečenie ďalších dôkazov, ktoré nedokážu zabezpečiť, a to aby vyžiadal identifikáciu parciel mpč. XXXX L. D. S. X J. XXX L. D. S. XXX v k.ú. K. N., zrovnávací protokol týkajúci sa spornej parcely, úplný LV č. XXX a o výpis z operátu na žalobcu v 2. 3. rade. Tiež navrhli výsluch 4 geodetov z GEOTA súkromní geodeti. Súd uvedené listiny dožiadal Okresný úrad Stará Ľubovňa, katastrálny odbor a zaslal ich stranám, resp. ich zástupcom.

5. Žalovaní v 1. a 2. rade v prvom vyjadrení poukázali na to, že žalobcovia podali žalobu, ktorá sa viedla na Okresnom súde v Starej Ľubovni aj pod sp. zn. 1C/108/2016, v ktorom pred prvým pojednávaním zobrali žalobu späť a tiež na to, že o predmetnej parcele sa vedie konanie pod sp. zn. 5C/254/2014, kde sa odvolali proti prerušeniu konania.

6. Slovenský pozemkový fond (ďalej len „SPF“) ako zástupca žalovaného v 3. rade podľa § 34 ods. 14 zákona č. 330/1991 Z.z. v spojení so zákonom č. 229/1991 Z.z. a zákonom č. 180/1995 Z.z. vo vyjadrení k žalobe uviedol, že je potrebné sa v prvom rade vysporiadať s identifikáciou dotknutých parciel, teda akej pôvodnej PK parcele zodpovedá sporná parcela registra KN „E“ č. XXXX/X, k. ú. K. N. a či došlo k zámene pôvodných parciel a tým aj k nesprávnemu zápisu vlastníckov k spornej parcele do katastra nehnuteľností. Stotožnil sa preto s návrhom žalobcov na zabezpečenie navrhovanej identifikácie parciel. Ďalej uviedol, že za daného stavu nie je možné posúdiť pravdivosť tvrdení žalobcov, resp. nie je preukázané, že tvrdenia žalobcov sú pravdivé a nárok žalobcov na spornú parcelu je dôvodný. Je ich vecou preukázať svoje tvrdenia a dôvodnosť uplatňovaného nároku. Poukázal tiež na to, že na Okresnom súde v Starej Ľubovni prebiehalo pod sp. zn. 1C/108/2016 medzi tými istými stranami sporu súdne konanie o určenie vlastníctva k spornej parcele, kde konanie bolo na základe späťvzatia žaloby zastavené.

7. Na zistený skutkový stav súd prvej inštancie aplikoval ustanovenia čl. 20 ods. 1 Ústavy SR a § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

8. Súd prvej inštancie mal preukázaný naliehavý právny záujem žalobcov na požadovanom určení.

9. Na úvod súd prvej inštancie poznamenáva, že identifikácia uvedených parciel je v k.ú. K. N. extrémne náročná. Ako vyplýva zo znaleckého posudku, jeho doplnku, výpovede znalca a zabezpečených mapových podkladov z rôznych období, v k.ú. K. N. neexistovala pozemková mapa, ale iba lokalizačné náčrty na pôvodné pozemnoknižné parcely. Náčrty boli vyhotovené po honoch, ako voľný zákres rukou, teda tak, ako to osoba, ktorý náčrt robila, vnímala v teréne. Tieto náčrty sú robené bez nejakej mierky a bez voľajakej geometrickej presnosti, čomu nasvedčuje aj snaha prekryť hony T. U. J. T. R., ako to popísal znalec v doplnku znaleckého posudku. Tieto nepresnosti je možné vnímať aj voľným okom napr. na lokalizačných náčrtoch, ako sú založené v spise na č.l. 95 a 96. Je zrejmé, že ak uvedené F. majú na seba nadväzovať, tak priebeh hranice je na každom náčrte znázornený trochu inak (napr. aj pokiaľ ide o potok a pod.). Na indikačnej mape (označenej takto vo vyjadrení katastrálneho odboru okresného úradu; znalec túto mapu označil ako pracovnú; nachádza sa v spise na č.l. 527), ktorá bola robená

niekedy po roku 1869 (podľa vyjadrenia znalca), sa čísla mpč., ktoré boli evidované v pozemnoknižných vložkách, už nenachádzajú, ale sú tam čísla písané jednak červenou farbou a tiež aj iné čísla písané čiernou farbou a takisto sú tam uvedené aj mená a priezviská osôb, zrejme vlastníkov alebo užívateľov parciel. Z tejto mapy sa nedá zistiť, ktorej pôvodnej mpč. zodpovedá ktorá nová parcela označená či už červeným alebo čiernym číslom. Parcely mpč. však boli naďalej evidované a takto boli aj predmetom ďalších prevodov (ako napr. aj žalovaní v 1. a 2. rade ešte v roku 1990 nadobúdali podiely na mpč. XXX v PKV č. XXX, či v dedičských rozhodnutiach po rodičoch žalobcov boli takisto ešte uvádzané označenia parciel ako mpč.). V danej lokalite však už podľa indikačnej mapy neboli parcely delené (ako je to podľa lokalizačných náčrtov napr. medzi parcelami mpč. XXX, XXX, atď. a parcelami mpč. XXXX, XXXX atď.). Následne v konaní o vytvorení ZRPS prebehla identifikácia parciel mpč. na stav platný v tom čase tak, ako je to popísané vyššie. Navyše súdu je známe z úradnej činnosti v obdobných sporoch, že niekedy užívací stav nezodpovedal zápisom v pozemkových knihách (napr. z dôvodov prevodov nezapísaných do týchto kníh), čo v niektorých prípadoch ešte viac sťažuje prípadnú identifikáciu parciel.

10. V danom prípade nebolo sporné a nikto to ani nepopieral a nespochyboval, že rodičia žalobcov vlastnili podiel na mpč. XXXX, každý z nich v podiele 1/4, ako ani tú skutočnosť, že túto parcelu po nich dedili ich deti (okrem iného aj pôvodní žalobcovia, ako aj ich ďalší súrodenci) a na LV č. XXX v k.ú. K. N. boli okrem iného aj pôvodní žalobcovia (spolu s ďalšími súrodencami) zapísaní ako spoluvlastníci parcely č. XXXX. Ako však už bolo uvedené vyššie, podstatou pre rozhodnutie súdu je zistenie, či sporná parcela bola vytvorená z parcely mpč. XXXX, ako to tvrdia žalobcovia. V tomto smere ich zaťažuje tzv. dôkazné bremeno.

11. Žalobcovia (rovnako aj žalovaný v 4. rade, ktorý ako právny nástupca sestry žalobcov vystupoval svojimi vyjadreniami v prospech žalobcov, aj keď podľa žaloby bol označený ako žalovaný) tvrdili vyššie popísané skutočnosti a predkladali, resp. navrhli dožiadať listinné dôkazy, ako boli popísané vyššie. Výsledky rozsiahleho dokazovania v danej veci však z pohľadu súdu jednoznačne nepreukázali, že by parcela KN E č. XXXX/X bola vytvorená z mpč. XXXX zapísanej v PKV č. X.

12. Na jednej strane stojí argumentácia žalobcov (a žalovaného v 4. rade) ohľadne tvaru a výmery parcely mpč. XXXX a parciel mpč. XXX J. XXX, ktoré po identifikácii v ZRPS buď podstatne stratili zo svojej výmery (mpč. XXXX) alebo výmeru značne navýšili (mpč. XXX či XXX). Podobne vyjadrenie obce K. N. z 3.6.2024 nasvedčuje tomu, že rodičia žalobcov v roku 1957 mali nejaký, minimálne užívací vzťah k parcele v danej lokalite k parcele XXXX/X (je otázne, kde presne sa táto mala nachádzať, keďže parcela s takýmto označením vyplýva až z mapy z mája 2006 (č.l. 525 spisu), avšak je to len malý kúsok pred domom žalobcov a ak by podlomenie malo byť iba označenie poradového čísla vlastníka či užívateľa, ako to tvrdil právny zástupca žalobcov a žalovaný v 4. rade, ani tak nie je zjavné, kde presne v rámci parcely XXXX by sa mala nachádzať). Táto argumentácia má svoju logiku, avšak ani táto argumentácia jednoznačne a bez pochyb nepreukazuje, že by mpč. XXXX mala zodpovedať parcela KN E XXXX/X. Podobne žalovaný v 4. rade poukazoval aj na súpis parciel a evidenčné listy, ktoré predložil súdu prvej inštancie a ktoré majú preukazovať nesprávnu identifikáciu parciel znalcom. K tomuto je potrebné v prvom rade uviesť, že evidenčné listy slúžili na evidenciu užívateľov (viď § 2 ods. 4 vyhlášky Ústrednej správy geodézie a kartografie č. 23/1964 Zb.), teda tieto nemuseli odrážať reálne vlastnícke vzťahy. Navyše pri parcelách XXXX či XXXX sú síce uvedené evidenčné listy s menami, ktoré uvádzal žalovaný v 4. rade, avšak v evidenčných listoch č. 22 (A. G.) a č. 111 (A. D. a A. R. C.) nie sú uvedené výmery, ktoré by zodpovedali výmerám parcely 1623 a pri oboch týchto evidenčných listoch je uvedený sektor XX, aj keď podľa súpisu parciel (č.l. XXX) sa parcela XXXX má nachádzať v sektore XX. Za týchto okolností ani táto argumentácia žalovaného v 4. rade v spojení s uvedenými listinnými dôkazmi nevyvracia závery znalca v doplnku znaleckého posudku.

13. Na druhej strane je potrebné uviesť, že v ZRPS nebola parcela XXXX/X stotožnená s parcelou mpč. XXXX. Táto identifikácia sa však súdu javí tiež otázna prihladnúc jednak na závery doplnku znaleckého posudku a lokalizačné náčrty (č.l. 95-96). Z identifikácie v ZRPS totižto vyplýva, že mpč. XXXX bola stotožnená s KN E XXXX a XXXX a mpč. XXX s parcelou KN E XXXX/X. Z lokalizačných náčrtov (ktoré, aj keď sa nevyznačujú nejakou meračskou presnosťou, umožňujú aspoň približne určiť polohu parciel) však vyplýva, že parcela mpč. XXXX nenadväzuje na mpč. XXX, ale na mpč. XXXX/X. Prvou parcelou podľa lokalizačných náčrtov, ktorá nadväzuje na mpč. XXX (aspoň čiastočne), bola mpč. XXXX. Z PKV č. XXX pritom vyplýva, že mpč. XXX a XXXX boli zapísané na tejto PKV (teda boli zapísané v rovnakej PKV). Takisto z vyššie popísaných rozhodnutí Obvodného pozemkového úradu v Starej Ľubovni, na

základe ktorých sú tak žalovaní v 1. a 2. rade, ako aj žalovaný v 4. rade, zapísaní ako spoluvlastníci parcely KN E XXXX/X vyplýva, že táto parcela bola v tom čase zapísaná na LV č. XXXX v k.ú. K. N.. Na tomto LV vyžiadanom z katastra nehnuteľností jednak neboli zapísaní žiadni právni predchodcovia žalobcov (a žalovaného v 4. rade), ale skôr spoluvlastníci najmä z rodiny O. a R. (ktoré niektoré mená sú zapísané aj v PKV č. XXX) a jednak pri jednotlivých spoluvlastníkoch bola poznámka „PKV XXX“. Z odôvodnení týchto rozhodnutí pritom vyplýva, že tak žalovaní v 1. a 2. rade, ako aj žalovaný v 4. rade získali vlastnícke právo k tejto parcele od iných ľudí, ako boli zapísaní v PKV č. XXX. V rozhodnutí o vydržaní vo vzťahu k žalovanému v 4. rade je tiež v odôvodnení uvedené, že časť parcely, resp. podiely na nich, mala jeho matka reálne vyčlenené a užívala ich tak od roku 1948 (podľa dedičského rozhodnutia po matke žalovaného v 4. rade a dátumu jej narodenia mala vtedy iba 14 rokov) a v roku 1992 mu to neformálne darovala. Dedičské rozhodnutia po neb. starých rodičoch žalovaného v 4. rade (a rodičoch pôvodných žalobcov) boli skončené v roku 1993 a 1994, teda ak by malo ísť o spornú parcelu KN E XXXX/X, tak túto matka žalovaného v 4. rade ešte nemohla vlastníť (keďže podiely na nej získala až týmito dedičskými rozhodnutiami). Navyše toto odôvodnenie sa vzťahovalo pri žalovanom v 4. rade aj na vedľajšiu parcelu KN E XXXX/X. Podľa PKV č. X (a pri porovnaní lokalizačných náčrtov z č.l. 95 a 96) nevlastnili starí rodičia žalovaného v 4. rade bezprostredne v susedstve mpč. XXXX žiadnu inú parcelu. Aj uvedené teda nepreukazuje, že si žalovaný v 4. rade osvedčil vydržaním parcelu, ktorú mali vlastníť jeho starí rodičia a nie inú parcelu, ktorá bola v užívaní alebo vlastníctve jeho matky. Ak by však parcely XXXX/X a XXXX/X mali tvoriť jednu mpč., ako by sa to mohlo vyvodiť z uvedeného rozhodnutia v ROEP týkajúceho sa žalovaného v 4. rade, naštrbovalo by to argumentáciu žalovaného v 4. rade (napr. k tvaru mpč. XXX), že išlo o dlhé a úzke pozemky a nemohla z nich vzniknúť širšia parcela. Navyše nemožno prehliadnuť ani fakt, že žalobcovia napriek tomu, že dostali výpisy z operátu pri ZRPS s určitými údajmi, si tieto buď neoverili po zápise do katastra nehnuteľností (či nedošlo k nejakým zmenám) alebo nemali voči zapísaným údajom do katastra námietky (ak o zmene vedeli), teda nechali uvedený stav trvať a námietky začali vznášať až vtedy, keď sa žalovaní v 1. a 2. rade podanou žalobou v inom konaní domáhali zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva k spornej parcele, t.j. cca 15 rokov od skončenia ZRPS.

14. Ďalej je potrebné poukázať na to, že tunajší súd v rozsudku sp. zn. 4C 452/90 zo dňa 13.6.1990 pri zrušení podielového spoluvlastníctva k časti parcely mpč. XXX zapísanej v zápisnici č. XXX v k.ú. K. N., v EN LV XXX vychádzal z toho, že novovytvorená parcela KN E XXXX/X o výmere 595 m² bola odčlenená z pôvodnej mpč. XXX podľa geometrického plánu p. D. č. XXX-XXX-XXX-XX. Znalec posúdil uvedený geometrický plán ako správny a v doplnku znaleckého posudku dospel k vyššie popísaným záverom, predovšetkým k tomu, že sporná parcela KN E XXXX/X nebola vytvorená z mpč. XXXX. Skutočnosti a argumenty v tomto a predchádzajúcom odseku nepreukazujú tvrdenia žalobcov ohľadne toho, že sporná parcela bola vytvorená z mpč. XXXX.

15. Žalobcovia a žalovaný v 4. rade namietali nesprávnosť geometrického plánu p. D. č. XXX-XXX-XXX-XX, najmä s poukazom na výmeru mpč. XXX a novovytvorenej parcely XXXX/X a tiež vzhľadom na jej šírku a dĺžku. Tieto námietky majú istú logiku, avšak je potrebné uviesť, že ide o odbornú otázku, ku ktorej sa vyjadril znalec v doplnku znaleckého posudku. Aj keď nie je vylúčené, aby iné dôkazy vyvrátili zistenia znalca, v danom prípade z pohľadu súdu neboli produkované takéto dôkazy, ktoré by jednoznačne a bez pochybností (ako sú popísané v tomto rozsudku) vyvrátili závery znalca v doplnku znaleckého posudku. Navyše lokalizačné náčrty naznačujú určitý tvar pôvodných pozemkníkových parciel a ich približné umiestnenie, avšak bez nejakej mierky je ťažké zistiť ich presné rozmery. Napr. aj z lokalizačného náčrtu F. R. je zrejmé, že potok na konci parciel mpč. XXX, XXX atď. sa rôzne kľukatil a hranice týchto parciel na druhej strane išli do šikma, avšak podľa PKV mali napr. mpč. XXX a XXX rovnakú výmeru, čo celkom nezodpovedá uvedenému náčrtu. Takisto z vyjadrenia znalca na pojednávaní vyplýva, že v prípade parciel mpč. XXX, XXX atď. nie je možné presne vymedziť ich hranicu s parcelami mpč. XXXX, XXXX atď., teda do týchto výmerovo menších parciel bola zahrnutá aj nejaká výmera z výmerovo väčších parciel. Takisto z odôvodnení vyššie uvedených rozhodnutí Obvodného pozemkového úradu v Starej Ľubovni, na základe ktorých sú tak žalovaní v 1. a 2. rade, ako aj žalovaný v 4. rade, zapísaní ako spoluvlastníci parcely KN E XXXX/X je možné vyvodiť, že užívací stav bol odlišný od stavu zapísaného buď v pozemkových knihách alebo následne na jednotlivých LV. Ani skutočnosť, že rodičia žalobcov užívali nejakú parcelu teda automaticky neznamená, že boli jej vlastníkami alebo že ide o konkrétnu parcelu.

16. Na margo vyššie uvedeného súd prvej inštancie ešte poznamenáva, že je potrebné rozlišovať užívaci stav (t.j. užívateľa alebo držiteľa veci) a právny vzťah zapísaný pri nehnuteľnostiach v PKV alebo v LV. Súdu prvej inštancie je totiž v obdobných konaniach z úradnej činnosti známe, že neboli výnimočné situácie, kedy boli užívané iné nehnuteľnosti, ako boli zapísané v LV alebo PKV (čo sa zrejme vyskytovalo aj v danej lokalite, ako sa to javí napr. z uvedených rozhodnutí v ROEP, či výsluchu znalca).

17. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobcovia neunesli v danom prípade dôkazné bremeno ohľadne preukázania skutočnosti, že parcela KN E XXXX/X bola vytvorená z mpč. XXXX. Súd prvej inštancie pritom vykonal asi všetky možné dôkazy, ktorými bolo možné zistiť určité skutočnosti ohľadne spornej parcely, pričom tieto dôkazy tvrdenia žalobcov nepreukázali. Ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania, o ktorých by nebolo rozhodnuté, neboli od strán navrhnuté, pričom súd prvej inštancie v sporovom konaní v zásade vykonáva iba dôkazy, ktoré navrhnú strany sporu.

18. Na záver súd prvej inštancie ešte uvádza pár poznámok k ďalším námietkam strán sporu. V civilnom sporovom konaní súd prvej inštancie nie je oprávnený preskúmať rozsudok súdu vydaného v inom konaní (a už vôbec nie po cca 34 rokoch), ako ani preskúmať priebeh nejakého správneho konania (ZRPS, či ROEP). Na tieto účely bolo možné využiť iné právne prostriedky priamo v týchto konaniach. V ZRPS pritom neboli podané žiadne námietky týkajúce sa spornej parcely, ako to vyplýva z vyjadrenia Okresného úradu Stará Ľubovňa, odboru pozemkového a lesného. Námietky v ROEP, ktorými argumentoval žalovaný v 4. rade, neboli nijako preukázané, ani čo sa týka ich obsahu, ani ich vybavenia. Takisto je potrebné uviesť, že predmetom sporu je určenie vlastníckeho práva žalobcov, teda je na žalobcoch, aby preukázali skutočnosti preukazujúce ich vlastníctvo. Spochybňovanie vlastníctva žalovaných nestačí na unesenie dôkazného bremena. K tejto otázke (súvisiacej s námietkami výmery pri nadobúdaní podielov na parcele mpč. XXX žalovanými v 1. a 2. rade) je potrebné uviesť, že žalovaní v 1. a 2. rade sa stali spoluvlastníkmi spornej parcely na základe rozhodnutia vydaného v ROEP a nijako v tomto konaní nebolo preukázané, že by z parcely mpč. XXX mala byť zabratá nejaká časť z mpč. XXXX. Podobne právny zástupca žalobcov a žalovaný v 4. rade vyjadrovali nespokojnosť s vyjadreniami geodetov, ktorí mohli mať niečo do činenia so ZRPS v k.ú. K. N.. Sú to však žalobcovia, ktorí neriešili dlhé roky prípadné nezrovnalosti, na ktoré poukazovali v tomto konaní. Po cca 25 rokoch od konania ZRPS nie je možné zazlievať geodetom, že si už nepamätajú detaily daného konania.

19. Takisto súd úplne na záver dodáva, že ak by aj skutočne mala parcela XXXX/X byť vytvorená z mpč. XXXX (čo súd prvej inštancie nemal preukázané z vyššie uvedených dôvodov), tak žalovaný v 4. rade je vnukom rodičov žalobcov, ktorý je spoluvlastníkom 1/3 tejto parcely. Matka žalovaného v 4. rade takisto dedila rovnaký podiel na mpč. XXXX, ako ostatní jej 7 súrodenci (okrem iného aj 3 pôvodní žalobcovia). Reálne by teda žalovaný v 4. rade vlastnil podstatne vyšší podiel na spornej parcele, ako jeho matka, ktorá mu nemohla previesť viac práv, ako reálne mala (aj tu sa evidentne ukazuje, že jedna vec boli zápisy v PKV či LV a druhá vec, kto v akom rozsahu užíval parcely). Ak by teda parcela XXXX/X mala byť skutočne vytvorená z mpč. XXXX, tak jej časť (1/3) vlastní jeden z právnych nástupcov N. a N. B.. Prípadné nároky by teda žalobcovia mali adresovať predovšetkým na žalovaného v 4. rade, ktorý pritom užíva reálne polovicu spornej parcely (ako vyplýva zo zhodných tvrdení žalovaného v 1. a 4. rade), teda v rozsahu, v akom ju mali užívať rodičia žalobcov.

20. V danom prípade bolo predmetom sporu určenie vlastníckeho práva k spornej parcele. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že v danej lokalite vlastnili rodičia žalobcov podiel na určitej parcele, ktorú po nich následne žalobcovia a ich ďalší súrodenci aj zdedili. V danom prípade je však vzhľadom na vyššie popísané skutočnosti (najmä kvalitu mapových podkladov a ich presnosť) extrémne náročné identifikovať po cca 150-170 rokoch nejakú parcelu. V danom prípade došlo dokonca aj k raritnej situácii, keď aj znalec po predložení ďalších dokladov upravil svoje závery znaleckého posudku a tieto zmenil zásadným spôsobom vo vzťahu k pôvodnej identifikácii. Aj osoba odborne zdatná teda mala značné ťažkosti pri identifikácii spornej parcely. Takisto súd prvej inštancie prihliadol na skutočnosť, že aj v stranami predložených alebo v súdom prvej inštancie zabezpečených listinných dôkazoch sú rôzne nezrovnalosti (ako na to poukazoval aj právny zástupca žalobcov), ktoré takisto prispeli k neprehľadnosti situácie. Za týchto okolností prípadu z pohľadu súdu prvej inštancie ide o také okolnosti prípadu, ktoré odôvodňujú aplikáciu § 257 C.s.p. Súd prvej inštancie preto žiadnej zo strán sporu nepriznal náhradu trov konania.

21. Proti uvedenému rozsudku podali všetci žalobcovia včas odvolanie z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP.

22. Žalobcovia nesúhlasili so záverom súdu prvej inštancie, že žalobcovia dostatočne nepreukázali, že by parcela KN E č. XXXX/X bola vytvorená z mpč. XXXX zapísanej v PKV č. X a to s poukazom, že parcela KN E XXXX/X bola zidentifikovaná znaleckým posudkom č. XX/XXXX vyhotoveným znalcom H. N. I.. V tomto znaleckom posudku je podľa žalobcov uvedené, že parcela registra EKN č. XXXX/X, o výmere 1227 m², zapísaná na LV č. XXXX je vytvorená z pozemkovoknižnej parcely č. XXXX zapísanej v pozemkovoknižnej zápisnici č. X, resp. v LV č. XXX v k.ú. K. N.. K vyhotoveniu tohto znaleckého posudku došlo práve z dôvodu toho, že identifikácia č. XXXX/XXXXX zo dňa 06.04.2018, ako aj vyjadrenie Okresného úradu Stará Ľubovňa zo dňa 29.10.2018 sú v rozpore so samotnými pozemkovoknižnými zápisnicami, ako aj s grafickou identifikáciou nehnuteľnosti.

23. Napriek tomu, že znalecký posudok identifikoval danú nehnuteľnosť, súd pri posudzovaní dôvodnosti žaloby bral do úvahy len Doplnok č. 1 k tomuto znaleckému posudku, ktorý však rieši identifikáciu pozemkovoknižných parciel č. XXX J. XXX. V tomto doplnku znalec uviedol, že Geometrický plán č. XXX-XXX-XXX-XX vyhotovený p. D. je správny a Geometrický plán č. XXX-XXX-XX-XX-XXXX nie je vyhotovený korektné. Chybne je vyhotovený pozemkovoknižný stav. Podľa žalobcov žiadnym spôsobom však nešpecifikoval v čom vidí správnosť geometrického plánu p. D. a v čom vidí nesprávnosť geometrického plánu z roku 1977 a za akých podkladov tieto plány vychádzali. Rovnako týmto doplnkom sa vôbec nerieši identifikácia parc. č. mpč. XXXX, preto žalobcovia majú za to, že naďalej platí identifikácia tejto mpč. XXXX uvedená v znaleckom posudku č. XX/XXXX.

24. Nakoľko v danom prípade nebolo sporné a nikto to ani nepopieral, že rodičia žalobcov vlastnili podiel na mpč. XXXX, každý z nich v 1 a na LV č. XXX k.ú. K. N. boli okrem iného aj pôvodní žalobcovia zapísaní ako spoluvlastníci parc. č. XXXX a znaleckým posudkom č. XX/XXXX bolo jednoznačne preukázané, že parc. KN E č. XXXX/X bola vytvorená z mpč. XXXX zapísanej v PKV č. X

25. Podľa žalobcov z vykonaného dokazovania vyplynulo, že došlo k chybe pri zápise tak ZRPS ako aj ROEP, pričom zo znaleckého posudku vypracovaného v konaní vyplýva, že spracovateľ ZRPS mal najskôr parcelu mpč. XXXX identifikovanú s parc. registra E KN č. XXXX, XXXX a XXXX/X. V takomto znení boli vlastníkom zaslané výpisy z registra, preto žalobcovia nemali dôvod na vznesenie žiadnych námietok. Údaje vedené vo výpisoch z registra mali byť premietnuté do konečných zostáv, ale v tomto prípade tomu tak nebolo, pričom znalec uviedol, že nie je možné v súčasnom období zistiť, z akého dôvodu k tomu došlo. Vo výstupnej zostave, ako aj následnom zápise do katastra nehnuteľností pri KNE parc. č. XXXX/X je uvedené, že bola vytvorená z mpč. XXX. Týmto chybným zápisom prišli žalobcovia o vlastnícke právo k tejto parcele, ktoré im malo byť v zmysle dedičských konaní priznané. Nakoľko došlo k pochybeniu na strane správneho orgánu nie je podľa žalobcov možné toto pochybenie priznať na vrub žalobcov, ktorí predloženými listinnými dôkazmi preukázali svoj nárok uplatnený žalobou. Toto tvrdenie je preukázané aj potvrdením obce Šarišské Jastrabie, v ktorom je uvedené, že vlastníckymi a užívateľmi na parc. č. XXXX boli v podiele 1 N. a N. B..

26. Ďalším významným dôkazom preukazujúcim vlastnícke právo žalobcov, resp. ich právnych predchodcov je podľa žalobcov PKV č. X a pracovná mapa bývalého pozemkového katastra, tzv. identifikačná mapa, kde k pozemku parc. č. XXXX je uvedené meno vlastníka A. N.. Toto meno je uvedené aj v PKV č. X pod I. a z tohto dôkazu vychádzal aj znalec v znaleckom posudku č. XX/XXXX, kde znalec uvádza, že má právne vypovedajúcu schopnosť. Číslovanie parciel, ako je v pracovnej mape bývalého katastra je rovnaké aj v katastrálnych mapách v súčasnosti.

27. Podľa odvolateľov znalecké dokazovanie je len jedným z dôkazných prostriedkov, ktoré v tomto konaní bolo vykonané, pričom v súlade s § 191 CSP hodnotí súd podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti. Napriek tomu, že v konaní žalobcovia preukázali svoj nárok uplatnený v žalobe aj ďalšími dôkaznými prostriedkami, súd pri zamietnutí žaloby dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, čím rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

28. Vzhľadom na uvedené žalobcovia v rámci odvolacieho návrhu žiadali, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a žalobe vyhovel a priznal im nárok na náhradu trov konania.

29. Žalovaní vo svojom vyjadrení uviedli, že v tejto právnej veci bolo vykonané rozsiahle dokazovanie, najmä na návrhy žalobcov. Prvostupňový rozsudok je rozsiahly a správny, súd sa vysporiadal so všetkými skutočnosťami aj so spornou parcelou podľa zistenia znalca a jeho doplnku č. X k znaleckému posudku a predložených listín.

30. Prvostupňový rozsudok považovali žalovaní za správny, vydaný po riadnom zistení všetkých skutočností a navrhli, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správne potvrdil a priznal im nárok na náhradu trov konania.

31. Ďalšie vyjadrenia strán sporu dané neboli.

32. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 370 a § 380 ods. 1 CSP v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní žalobcom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 CSP a contrario) a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdiť, pričom v nadväznosti na § 387 ods. 2 CSP sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením súdu prvej inštancie a zároveň naň poukazuje.

33. Odvolací súd pri preskúmaní veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie vzal pri rozhodnutí do úvahy všetky skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán vyplynuli, neopomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 CSP. Pri rozhodovaní súd prvej inštancie použil správny právny predpis, správne ho vyložil a na skutkový stav ho správne aplikoval. Odvolací súd sa preto stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie a z tohto dôvodu si osvojil dôvody napadnutého rozhodnutia a v celom rozsahu na neodkazuje v súlade s § 387 ods. 2 CSP. K odvolacím námietkam žalobcov dodáva nasledovné:

34. Odvolatelia svoju argumentáciu založili na námietke, že postupom súdu prvej inštancie bolo porušené ich právo na spravodlivý proces, keď ich žalobu zamietol z dôvodu, že neuniesli dôkazné bremeno v spore.

35. Odvolateľovo tvrdenie, že v jeho veci došlo k denegatio iustitiae, teda k odmietnutiu jeho práva domáhať sa súdnej ochrany, nemožno akceptovať, v danom spore nemohlo dôjsť k odmietnutiu spravodlivosti zo strany súdu, keďže súd žalobu neodmietol, vec riadne prejednal a po vykonanom dokazovaní žalobu zamietol. Výsledok sporu v podobe zamietnutia žaloby nemožno stotožňovať s porušením práva na spravodlivý proces. Každý má právo domáhať sa na súde ochrany svojho ohrozeného alebo porušeného práva, ale z toho nevyplýva právo na úspech v spore alebo právo na to, že súd sa stotožní s právnym názorom sporovej strany.

36. Zásadnou otázkou v tomto spore je posúdenie, či parcela KN E č. XXXX/X bola vytvorená z mpč. XXXX zapísanej v PKV č. X. Žalobcovia v tomto smere dôvodili podaným znaleckým posudkom č. XX/XXXX znalca H. N. I.. Z podaného znaleckého posudku je nesporné, že jeho účelom bolo lokalizovať pôvodné pozemkovoknižné parcely a porovnať ich so súčasným stavom evidovaným v katastri nehnuteľnosti. Zároveň bolo úlohou znalca objasniť, z akého dôvodu v geometrických plánoch existujú rozdiely v polohe dotknutých pôvodných pozemkovoknižných parciel. V tomto znaleckom posudku znalec okrem iného lokalizoval pôvodnú pozemkovoknižnú parcelu č. XXXX v k.ú. K. N., vychádzajúc z operátu bývalého pozemkového katastra a zjednodušeného registra pôvodného stavu. Na stotožnenie parciel a z pozemkovej knihy so súčasným stavom evidovaným v katastri nehnuteľnosti použil pozemkovoknižnú mapku č. V., pričom znalec podľa tvaru pozemkovoknižných parciel č. XXXX, XXXX, XXXX s tým, že podľa obrázkov by tieto parcely by mali siahať od okrúhleho kopca až po okraj druhého honu s názvom „Za dluchi horb“ pátral v archíve, avšak nenašiel mapu, resp. náčrt pozemkovoknižných parciel v tomto hone. Pre uvedený dôvod pozemkovoknižnú parcelu XXXX stotožnil s parcelami bývalého pozemkového katastra č. XXXX, XXXX, XXXX, pričom porovnaním bezprojekčnej mapy, ktorá bola vyhotovená ako voľný nákres rukou s mapou bývalého pozemkového katastra sa znalci javí toto stotožnenie ako správne. Podľa znalca z pozemkovoknižného náčrtu je obtiažne presne ustáliť polohu pôvodných parciel, pretože tam chýbal pevný a jednoznačný identický bod.

37. Pri vypracovaní znaleckého posudku č. XX/XXXX znalec vychádzal zo stavu spracovaného registra a zrovnávacej zostavy katastra. Z týchto podkladov identifikoval pozemkovoknižnú parcelu č. XXXX s parcelami reg. E KN č. XXXX, XXXX, XXXX/X v k.ú. K. N.. Znalec sám uvádza, že pozemkovoknižnú parcelu č. XXX zapísanú v PK zápisnici č. XXX neidentifikoval so žiadnou parcelou registra E KN, nakoľko v žiadnej súčasnej mape nenašiel polohu F. S. X „R.“, kde sa má nachádzať táto parcela. Rovnako tak nemohol túto pôvodnú parcelu č. XXX znalec presne identifikovať ani z náčrtov honov. Z geometrických plánov vypracovaných v rámci ROEP vyplýva, že parcela reg. C KN XXXX/X bola vytvorená z pozemkovoknižnej parc. č. XXX, C KN XXXX/X bola vytvorená z parc. č. XXX a C KN č. XXXX/X bola vytvorená z parcely č. XXX.

38. Z dôvodu nejednoznačnej identifikácie spornej parcely znalec vypracoval doplnok č. 1 k predmetnému znaleckému posudku, pričom aj s poukazom na obrázky, resp. náčrty pozemkovoknižného operátu v k.ú. K. N., ktorý je v bezprojekčnej sústave s nízkou technickou hodnotou znalec uviedol, že nie je možné písomne zidentifikovať pôvodnú pozemkovoknižnú parcelu č. XXX zapísanú v PK zápisnici č. XXX v k.ú. K. N. na súčasný stav evidencie katastra nehnuteľností.

39. Znalec v doplnku č. 1 znaleckého posudku uviedol, že bývala pozemkovoknižná parcela č. XXX sa nachádza v terajších parc. reg. C KN č. XXXX/X, XXXX/XX a v parcelách E KN č. XXXX/X a XXXX/X.

40. Podľa znalca presné rozhranie medzi pozemkovoknižnou parcelou č. XXX J. XXXX v súčasnom období nedokáže určiť nikto, pretože to nie je možné korektne odsunúť z mapového podkladu. Pôvodná pozemkovoknižná parcela č. XXXX zapísaná v zápisnici č. XXX sa podľa znalca nachádza v súčasnej parcele reg. C KN č. XXX.

41. Podľa odvolacieho súdu zo žiadneho z vykonaných dôkazov nevyplýva, že by pôvodná mpč. XXXX mala byť zhodná s terajšou parcelou E KN č. XXXX/X. V tomto smere je potrebné k argumentom žalovaného v 4/, ktorý síce bol na strane žalovaných, ale jeho argumentácia bola v prospech žalobcov uviesť, že evidenčné listy slúžili len na evidenciu užívateľov a nie na evidenciu vlastníckych vzťahov naviac, keď v niektorých evidenčných listoch nie sú uvedené ani výmery. Z identifikácii ZRPS vyplýva, že mpč. XXX bola stotožnená s parcelou č. KN E XXXX/X, avšak z lokalizačného náčrtu vyplýva, že parcela mpč. XXXX nenadväzuje na mpč. XXX, ale na mpč. XXXX/X. Prvou nadväzujúcou parcelou na mpč. XXX bola mpč. XXXX, ktorá bola zapísaná v spoločnej pozemkovoknižnej vložke č. XXX. Rovnako tak po rozhodnutí Obvodného pozemkového úradu v Starej Ľubovni sú nielen žalovaní v 1/ a 2/ rade, ale aj žalovaný v 4/ rade zapísaní ako spoluvlastníci parcely KN E XXXX/X, ktorá bola zapísaná na LV č. XXXX, pričom na ňom neboli zapísaní žiadni právny predchodcovia žalobcov a pri jednotlivých spoluvlastníkov bola poznámka „PKV XXX“. Rovnako tak je nepochybné, že žalovaní získali vlastnícke právo k tejto parcele od iných ľudí, ako bolo zapísané v PKV č. XXX.

42. Pokiaľ odvolatelia namietali záver súdu o tom, že geometrický plán vyhotovený p. D. je správny a naopak geometrický plán č. XXX-XXX-XX-XX-XXXX nie je vyhotovený korektne, tak k tomuto odvolací súd uvádza, že identifikácia parciel t. j. či terajšia parcela E KN č. XXXX/X je totožná s pôvodnou mpč. XXXX nie je právnou otázkou, o ktorej by si súd mohol urobiť záver sám, ale odbornou otázkou, ktorú môže urobiť len znalec príslušného odboru, v tomto prípade z odboru geodézie, kartografie a katastra nehnuteľností, pričom žalobcom už aj s poukazom na dĺžku konania nič nebránilo, aby si nechali vyhotoviť vlastný geometrický plán za účelom stotožnenia týchto parciel. Súd prvej inštancie správne podotkol, že lokalizačné náčrty (aj keď sú kreslené rukou a sú nepresné) naznačujú približný tvar a umiestnenie pozemkovoknižných parciel, pričom súd prvej inštancie v bode XX odôvodnenia svojho rozsudku podrobne, už aj vzhľadom na tvar týchto parciel a ich približnú výmeru, prijal správny záver ohľadom parcely E KN č. XXXX/X spočívajúci v tom, že užívateľský stav bol do dnešného stavu zapísaný buď v pôvodných pozemkových knihách a následne aj na jednotlivých listoch vlastníctva.

43. Pokiaľ žalobcovia poukázali na potvrdenie obce Šarišské Jastrabie, v ktorom je uvedené, že vlastníckymi a užívateľskými na parcele č. XXXX boli v podiele 1 N. a N. B., k uvedenému odvolací súd udáva, že obec nemôže potvrdiť vlastnícke, užívacie ani iné právo k nehnuteľnosti a takéto potvrdenie bolo vydané mimo kompetencie a právomoci obce.

44. Žalobcovia argumentovali tým, že nemožno vychádzať len zo záverov znaleckého posudku, ale aj z ostatných dôkazov a to jednotlivo aj vo vzájomnej súvislosti. Odvolací súd konštatuje, že žiadnym

dôkazom a to ani vo vzájomnej súvislosti nie je preukázané, že by terajšia parcela KN E č. XXXX/X bola vytvorená z mpč. XXXX zapísanej v PKV č. X v k.ú. K. N..

45. Odvolací súd v tomto smere poukazuje, že vo všeobecnosti platí, že dôkaznú povinnosť (dôkazné bremeno) má v spore každý, kto niečo tvrdí. V klasickom sporovom konaní súd nevystupuje v pozícii aktívneho vyšetrovateľa, ale v pozícii arbitra, ktorý zistí skutkový stav len z dôkazných prostriedkov, ktoré do konania dodali sporové strany. Úlohou súdu teda nie je aktívne vyhľadávať skutkové zistenia a snažiť sa o poznanie „objektívnej“, či „materiálnej“ pravdy, ale zistiť skutkový stav v miere primeranej procesnej aktivite sporových strán. Bez tejto aktivity strán súd v zisťovaní skutkového stavu nepokračuje – uzavrie proces vytvárania skutkového základu na meritórne rozhodnutie a vec rozhodne, čo vyjadruje požiadavku procesnej diligencie sporových strán a mantinely aktivity súdu. Neúspešnej strane sa tak v konkrétnom prípade môže skutkový stav javiť ako zistený nedostatočne, avšak jeho zisťovanie bolo v súlade s koncepciou sporového konania ukončené ako dôsledok (procesná sankcia) nedostatočnej procesnej aktivity strany sporu (prostriedky procesného útoku a obrany strana buď vyčerpala alebo ich uplatnila neskoro). Súd teda rozhoduje na základe takého rozsahu skutkového stavu, aký je v konaní zistený v čase, keď dochádza k rozhodovaniu. Z pohľadu úspechu v spore tak ide o to, ktoré z objektívne relevantných skutočností svedčiacich v prospech strany sporu sa tejto strane do vyhlásenia rozsudku podarilo súdu preukázať, resp. dosiahnuť to, aby ich súd vyhodnotil v jej prospech.

46. Je nepochybné, že dôkazné bremeno preukázať vyššie uvedenú skutočnosť zaťažovalo žalobcov, teda boli na nich, aby predložili, resp. označili dôkaz, ktorý toto preukazuje. Pokiaľ žalobcovia namietali záver znaleckého posudku nič im nebránilo si nechať vyhotoviť súkromný znalecký posudok bez toho, aby znalecké dokazovanie nariadil súd, pričom tento by mal rovnakú dôkazovú váhu po splnení podmienok uvedených v § 209 ods. 2 CSP, ako znalecký posudok vypracovaný súdom ustanoveným znalcom.

47. Žalobcovia však v konaní ostali pasívni. Žiaden dôkaz na preukázanie tejto odbornej otázky ohľadom identifikácie parciel nepredložili, preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil s poukazom na vyššie uvedené odôvodnenie, aj na vecne správne odôvodnenie súdu prvej inštancie, s ktorým sa v celom rozsahu stotožňuje.

48. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP rovnako, ako súd prvej inštancie v spojení s § 257 CSP, keď ako dôvod pre aplikáciu odvolací súd vzhladol to, že žalobcovia neunesli dôkazné bremeno vzhladom na okolnosť zlého stavu evidencie nehnuteľností v rozhodnom období v k.ú. K. N., ktoré ani znalec ako osoba odborne zdatná nebol schopný identifikovať pôvodný stav evidencie v PKV vložkách na stav terajšieho katastra evidencie nehnuteľností (KN E a KN C parciel).

49. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).